

prima instanță - (judecătoria Rîșcani mun. Chișinău) Gh. Bîrnaz
instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) I. Cimpoi, N. Simciuc, L. Bulgac

ÎNCHEIERE

22 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Sveatoslav Moldovan
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Individuală „Miculeț Izverschi”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Individuală „Miculeț Izverschi” împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Individuală „Miculeț Izverschi”, și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 13 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La 27 iunie 2014, Întreprinderea Individuală „Miculeț Izverschi” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” societate cu răspundere limitată solicitând anularea actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. B025066 din 25 martie 2014.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 25 martie 2014, Întreprinderea cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” societatea cu răspundere limitată, a efectuat un control la locul de consum, mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 15/2 și în temeiul controlului au întocmit Actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. B025066, indicînd că la momentul verificării s-a depistat intervenții în schema de funcționare a echipamentului de măsurare prin deconectarea bulonului de tensiune pe faza B. Energia electrică consumată pe această fază nu se evidențiază de către contor și evident nu se achită. Suspiciuni la manipularea /falsificarea sigilii furnizorului.

Susține că controlul a fost efectuat cu grave încălcări a Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei și anume a fost încălcat pct.160 al Regulamentului, care prevede operatorul de rețea efectuează controlul echipamentului de măsurare și al sigiliilor aplicate în funcție de necesitate și numai în prezența consumatorului non casnic sau a reprezentantului consumatorului non casnic, însă controlul efectuat la 25 martie 2014 a fost efectuat în lipsa și reprezentantului consumatorului Întreprinderea

Individuală „Miculeț Izverschi”.

Ulterior, la 09 mai 2014, a fost emisă factura pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale și TVA în sumă de 23294,26 lei, pentru perioada de facturare 25 martie 2013-25 martie 2014.

Susține reclamantul că nu a intervenit în nici un fel asupra echipamentului de măsurare și consideră actele ca fiind abuzive și ilegale. Nu este de acord cu Actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. B025066 din 25 martie 2014.

Afirmă că s-a adresat cu o cerere prealabilă către Întreprinderea cu Capital Străin ”Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” societatea cu răspundere limitată, privind anularea Actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale nr. B025066 din 25 martie 2014 și revizuirea facturii pentru energia electrică în cazul încălcării clauzelor contractuale și TVA, însă prin răspunsul recepționat nu se justifică refuzul furnizorului de a-și revizui actele întocmite.

Prin actele emise de furnizorul de servicii și operatorul rețelei de distribuție nu a fost demonstrată vina consumatorului, iar cele depistate nu demonstrează vina consumatorului final, așa cum prevede pct. 165 din Regulament.

Prin hotărârea judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 13 iunie 2016 s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea Individuală „Miculeț Izverschi”.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 22 iunie 2016 Întreprinderea Individuală „Miculeț Izverschi”, a depus apel nemotivat, ulterior la 21 septembrie 2016 a depus apel motivat solicitând, admiterea apelului, casarea hotărârii judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 13 iunie 2016 și emiterea unei decizii de admitere a acțiunii înaintate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016, s-a respins apelul declarat de Întreprinderea Individuală „Miculeț Izverschi”, și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 13 iunie 2016.

La 16 ianuarie 2017, Întreprinderea Individuală „Miculeț Izverschi”, a declarat recurs împotriva hotărârii judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 13 iunie 2016 și deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2016, solicitând casarea acestora și emiterea unei noi decizii de admitere a pretențiilor înaintate.

Recurentul a depus cerere de recurs în temeiul art. 432, alin. (2), lit. d) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În motivarea recursului recurentul a reiterat că instanțele investite cu judecarea fondului au ignorat faptul că persoana prezentă la efectuarea contorului nu este reprezentant al Întreprinderii Individuală „Miculeț Izverschi”, și astfel controlul efectuat a avut loc în lipsa unui reprezentat al consumatorului.

Menționează recurentul că instanțele ierarhic inferioare nu au reținut corect situația de fapt și anume că controlul efectuat la 25 martie 2014 este ilegal deoarece a fost efectuat cu încălcări grave a Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice.

Mai susține că este greșită concluzia instanței de apel precum că, Întreprinderea Individuală „Miculeț Izverschi”, a recunoscut vinovăția în consumul fraudulos prin faptul achitării facturii.

În opinia recurentului soluția instanțelor ierarhic inferioare, este adoptată cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt, concluziile fiind în

contradicție cu circumstanțele pricinii.

Prin referința depusă la 20 februarie 2017 Întreprinderea cu Capital Străin "Gas Natural Fenosa Furnizare Energie" societatea cu răspundere limitată a indicat că soluția instanței de apel este corectă și legală, iar recursul înaintat de Întreprinderea Individuală „Miculeț Izverschi”, nu se încadrează în prevederile art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă. A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Cu referire la termenul de declarare a recursului instanța de recurs constată că Curtea de Apel Chișinău a emis decizia la 27 octombrie 2016.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit scrisorii de comunicare decizia motivată a fost expedită în adresa participanților la proces la 31 octombrie 2016, iar la materialele cauzei lipsește dovada recepționării acesteia de către părți (f.d.94).

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost depusă la 16 ianuarie 2017, respectiv recursul se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate

intervenii în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Miculeț Izverschi” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Miculeț Izverschi” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Sveatoslav Moldovan

Dumitru Mardari